

[GACIĆ *vb impf*

3 pl m pers praet gacili.

Sł stp, Cn notuje.

*Zarzucać gałęźmi, chrustem; sturnere viam palustrem Cn [co czym]: A ci zaśię co gącili różgami Pálmowémi drógę PAnu/ [...] dawáli to znác w duchu/ że iáko Palmowé drzewo zázwdy żieloné/ ták Chriřtuřowé Królestwo [...] miáło zázwdy kwitnąć *BiałPos 12 (Linde)*.*

*Szereg: »gacić i mościć«: á iuřz cienkim lodem zmárzła byłá [rzeka]/ przez którą áby Polacy ínádniey przebyć mogli/ gącili ią y mościli chrořtem. *StryjKron 515 (Linde)*.*

Synonim: mościć.

KW